

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/336/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714210754
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7714210754.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci maloletého I. Š. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce dieťaťa rodičov O.. R. Š.I. nar. 14.7.1983 bývajúcej trvale na E. K. Č.. X v J. G. prechodne v W. Š. Č..C.. XX a E.. Š. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúceho trvale na E. K. Č.. X v J. G. v konaní o nariadenie predbežného opatrenia na návrh otca maloletého dieťaťa o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 30.6.2014 č.k. 2P 194/2014-70 takto

rozhodol:

Mení uznesenie tak, že zveruje maloletého I. Š. nar. XX.X.XXXX do dočasnej striedavej osobnej starostlivosti rodičov s tým, že každý párny kalendárny týždeň bude maloletý v starostlivosti matky a každý nepárny kalendárny týždeň v starostlivosti otca s termínom odovzdania maloletého dieťaťa každým z rodičov v posledný deň ich osobnej starostlivosti o 18.00 hod. pred bytom toho z rodičov, u ktorého osobná starostlivosť končí.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia. V odôvodnení uviedol, že otec sa návrhom z 30.6.2014 domáhal predbežného zverenia maloletého I. do jeho osobnej starostlivosti s návrhom, že jeho manželstvo s matkou maloletého, ktoré uzatvoril 10.9.2009 doposiaľ právne trvá, ich posledným spoločným bydliskom do 31.3.2013 bol Slovenský Grob, kedy sa matka s maloletým bez jeho súhlasu odsťahovala zo spoločnej domácnosti za asistencie jej rodičov tak, že kým s maloletým kosil trávnik, matka maloletého so svojimi rodičmi nečakane zbalila osobné veci maloletého a svoje, tieto naložili do vozidla rodičov matky bez toho, aby si to on všimol a následne matka zavolała maloletého, aby sa išiel rozlíčiť so starými rodičmi, ktorí odchádzali do miesta svojho trvalého bydliska a po priblížení sa maloletého k matke, táto ho schytila a utekala s ním do vozidla, kde ju čakali rodičia a jemu bránili odtrhnúť dieťa od matky a zabrániť jej odcestovaniu na neznáme miesto bez jeho súhlasu. Zdôraznil, že táto situácia sa udiala vo veľkom strese a za veľkého kriku. Matka maloletého po opustení spoločného bydliska následne nereagovala na jeho telefonáty, ani na sms správy a v prípade že zodvihla telefón, nechcela mu prezradiť miesto, kde sa s maloletým zdržiava. Konštatoval, že 1.4.2014 túto skutočnosť oznámil Oddeleniu sociálno-právnej ochrany detí v Pezinku, kde bol s ním spísaný aj úradný záznam. V návrhu tiež uviedol, že matka maloletého sa počas ich spolužitia prejavovala ako agresívna a výbušná osoba, hrubo urážala jeho vzdelanie, jeho prácu, jeho známych a rodinu. Rovnako sa prejavovala aj vo vzťahu k maloletému, ktorého fyzicky trestala, urážala ho slovné a dokonca mu chcela ublížiť tak, že ho chcela hodiť na zem, keď celú noc plakal „hádzala ho do posteľe, dávala mu facky a podobne. Viackrát po narodení maloletého sa vyhrážala, že spácha samovraždu, prípadne že ublíži maloletému, ak neprestane plakať. Dokonca mu napísala sms správu, aby oznámil maloletému, že ho ľúbila, aby sa on o neho staral, pretože ona už nevláde, umiera a zjedla plno liekov, preto je jej už fajn. Následne po neschopnosti matky v dôsledku takéhoto duševného zdravotného stavu sa musel starať o maloletého výlučne on, pretože matka nebola schopná sa o maloletého I. postarať. Aj keď sa po materskej dovolenke zamestnala, o maloletého sa prevažne staral on, pretože bola podráždená, vyčerpaná a agresívna po návrate z práce domov. Začala navštevovať aj psychológa.

Konštatoval, že matka maloletého je vnútorne sklúčená, pesimistická, neschopná promptne riešiť životné problémy a nepredvídané situácie, v rámci starostlivosti o maloletého nedodržiavala liečebný režim a dokonca svojou neobstaranosťou mu spôsobila zranenie tým, že počas varenia ho položila vedľa sklokeramickej dosky, ktorej sa maloletý dotkol a spôsobil si popáleniny druhého stupňa ruky. Vyjadril vážne obavy o život a zdravie ako aj priaznivý vývoj maloletého, ktorý môže byť podľa neho konaním matky traumatizovaný na celý život, pretože ho zobrala z jemu známeho prostredia, v ktorom mal pocit istoty, čím ho vystavila enormnému psychickému tlaku a tiež veľkému psychickému vplyvu jej rodičov. Dňa 31.3.2014 navštívil miesto súčasného pobytu matky s maloletým, kedy mu matka oznámila, že mu neumožní styk so synom dovtedy, pokiaľ súd nerozhodne v merite veci. Dňa 7.6.2014 po mnohých urgenciách mu umožnila vidieť maloletého a komunikovať s ním cez plot, pričom maloletý prejavoval pri stretnutí s ním veľkú radosť a bol šťastný, snažil sa ho cez plot dotýkať, hladkal ho a smial sa. Následne sa hrali s maloletým s loptou cez plot. Maloletý sa pýtal matky, prečo nemôže ísť za otcom za plot, na čo matka nijako nereagovala a maloletého za plot nepustila. Toto stretnutie trvalo 90 minút, po uplynutí ktorých zobrala matka maloletého do rodinného domu svojich rodičov. Dňa 21.6.2014 opäť navštívil maloletého po dohode s matkou, maloletý sa stretnutiu s ním tešil, ale matka mu dovolila styk s maloletým iba za oplotením rodinného domu. Takáto komunikácia s maloletým bola pre neho ponižujúca a pretože mu doniesol darčeky k štvrtým narodeninám a maloletý evidentne prejavoval vôľu byť s ním a on ako otec chcel svoje dieťa objasť, natiahnutím sa cez plot vzal maloletého do náručia, za účelom odovzdania mu darčiekov v aute, po čom matka ihneď preskočila oplotenie a bez výzvy agresívne začala päsťami útočiť na predné sklo auta, k čomu sa pridala aj matka maloletého a stará matka maloletého a útokom mu absolútne rozbili predné výhľadové sklo a spôsobili mu škodu na vozidle v rozsahu 7.000 €. Celý tento útok trval 20 minút, počas ktorých bol on s maloletým v aute na sedadle vodiča, na maloletého padalo sklo a tento veľmi plakal. Bola privolaná policajná hliadka, ktorá zdokumentovala poškodenie vozidla a odovzdala maloletého I. matke. On následne podal trestné oznámenie na OO PZ v Pavlovciach nad Uhom pre trestný čin poškodzovania cudzej veci, kde bolo začaté trestné stíhanie. Zdôraznil, že podal aj oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby a obmedzovanie osobnej slobody, pretože matka maloletého so svojimi rodičmi priamo svojimi útokmi ohrozili život a zdravie maloletého. Zistený skutkový stav konajúci súd právne posúdil podľa §-u 75 ods. 1, 2 O.s.p., §-u 79 ods. 1 O.s.p., §-u 75 ods. 5,6 a 8 O.s.p., §-u 75a ods. 1 O.s.p., §-u 76 ods. 4 a §-u 102 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že na vydanie predbežného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky, pretože z obsahu návrhu otca nevyplýva, že by bolo bezprostredne ohrozené zdravie maloletého dieťaťa, jeho život alebo by mu hrozila iná bezprostredná ujma. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že aj matka podala na konajúcom súde 30.6.2014 návrh na vydanie predbežného opatrenia evidovaný pod sp. zn. 2P 192/2014, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, ktorý bol uznesením 1.7.2014 zamietnutý. Konštatoval, že matka v návrhu odlišne opisuje skutočnosti uvádzané otcom v návrhu a preto dospel k tomu záveru, že vo veci je nevyhnutné vykonať rozsiahle a náročné dokazovanie presahujúce rámec konania v konaní o vydanie predbežného opatrenia. Na adresu rodičov maloletého konajúci súd v závere odôvodnenia napadnutého uznesenia doporučil rodičom neriešiť svoje rozvodové problémy na úkor maloletého, pretože tým maloletému zbytočne škodia a vystavujú ho stresovým situáciám.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu otec odvolanie, nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pretože rozsiahlymi prepismi sms správ, kópiami trestných oznámení a fotodokumentáciou o poškodení jeho motorového vozidla Ford Mondeo a tiež tým, že matka mu bráni akýkoľvek kontakt s maloletým dostatočne osvedčil potrebu okamžitého zásahu súdu. Zdôraznil, že nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, pretože mu matka preukázateľne bráni v styku s maloletým bez jej prítomnosti, čo v žiadnom prípade nemôže byť v záujme maloletého. Do jej odchodu zo spoločnej domácnosti s ním maloletý trávil prevažnú časť času, všestranne sa venoval jeho fyzickému ako aj psychickému vývoju a v súčasnosti ho dokonca nemôže ani vidieť. Poprel akékoľvek tvrdenia matky a označil ich za lživé, že by maloletému alebo jej niekedy fyzicky alebo psychicky ublížil a na dôkaz svojich tvrdení označil lekárske správy o zdravotnom stave maloletého, z ktorých takéto zistenia nevyplývajú a vyjadril názor, že ak by ošetrojúci lekári zistili akýkoľvek fyzický útok na maloletého alebo že by bol maloletý plačlivý, nervózny v dôsledku týrania, boli by takúto skutočnosť konštatovali. Uviedol, že s maloletým chodil k lekárom osobne, taktiež ho odprevádzal do škôlky, navštevoval s ním známymi, kamarátmi a príbuznými, ktorí všetci videli a vnímali ich vzájomný citový vzťah. Ďalej konštatoval, že matka maloletého až do 31.3.2014, keď za dramatickej situácie opustila s maloletým ich spoločný rodinný dom, sa nikdy nestážovala na jeho chovanie, nepodávala trestné oznámenia a preto jej trestné

oznámenie podané na Policajnom zbore v Pezinku pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby považuje za účelové s cieľom zneistiť ho pred rozhodnutím v merite veci. Aj v odvolaní opätovne popísal incident zo dňa 21.6.2014 popísaný v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, z ktorého vyvodil záver, že matka maloletého s rodičmi svojím útokom ohrozili život a zdravie maloletého tým, že na maloletého padali črepiny z rozbitia predného a zadného výhľadového skla a takýmto ich chovaním mohlo dôjsť k vážnemu ublíženiu na psychickom zdraví maloletého, pretože mu spôsobili obrovskú psychickú traumu s možnými trvalými následkami. Otec v odvolaní okrem irelevantných skutočností v závere konštatoval, že predloženými hodnovernými dôkazmi preukázal, že život maloletého a jeho zdravie bol bezprostredne ohrozený chovaním sa jeho matky a jej rodičov, preto žiada, aby odvolací súd s plnou zodpovednosťou posúdil ním popísanú situáciu, pretože nie je možné odvolávať sa na názor, že ak je maloletý vo výchove a starostlivosti svojej matky, nie je ohrozený na živote a zdraví. Navrhol odvolaciemu súdu v plnom rozsahu vyhovieť jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca konštatovala, že otec maloletého ju neustále verbálne napáda a šíri o nej nepravdivé a absolútne vykonštruované informácie, čím poškodzuje jej meno. Uviedla, že popísané skutočnosti otcom v návrhu a v odvolaní sa nezakladajú na pravde, pretože ona nikdy maloletému neublížila, nikdy nebola liečená na psychické poruchy a nikdy netrpela depresiami. Vyjadrila názor, že práve otec maloletého potrebuje odbornú lekársku pomoc, pretože počas spoločného života na ňu aj na maloletého zle psychicky vplýval a tento psychický negatívny nátlak realizuje aj potom, čo sa s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Navrhla nariadiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia psychického stavu obidvoch rodičov maloletého a konštatovala, že ani ona ani jej rodičia, u ktorých v súčasnosti s maloletým býva, nikdy maloletému neublížili. Zdôraznila, že po incidente z 21.6.2014 opísanom otcom maloletého v návrhu, okamžite vyhľadala odbornú psychologickú pomoc u MUDr. Jany Korpovej z obavy, že by konanie otca maloletého mohlo zanechať vážne stopy na maloletom I.. Uviedla, že 31.3.2014 vzhľadom na neznesiteľnú situáciu opustila spoločnú domácnosť a manžela a zároveň podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby, pretože za posledné tri mesiace spolužitia sa manžela bála, je toho názoru, že má psychický problém, ktorý odmieta riešiť. Obávala sa jednak o svoje ale aj synove psychické aj fyzické zdravie. Potvrdila tvrdenia otca maloletého v návrhu, že jej pri odchode zo spoločnej domácnosti pomáhali rodičia, pretože otec dieťaťa s ním nesúhlasil. Pri tomto incidente otec maloletého I. ublížil na zdraví jej matke. Konštatovala, že od odchodu zo spoločnej domácnosti s maloletým I. vychádzala manželovi v ústrety a dovoľovala mu nielen telefonický ale aj osobný kontakt s maloletým, ale iba na adrese jej terajšieho bydliska za jej prítomnosti, pretože otec dieťaťa sa chová neadekvátne a mohol by svojím správaním podľa jej názoru maloletému I. závažne psychicky uškodiť. Zdôraznila, že pri telefonickom rozhovore s maloletým otec na neho kričal, keď sa maloletý pýtal na hračky, ktoré mu otec úmyselne nevydal a tiež mu nechce vrátiť psa, na ktorého je maloletý I. veľmi citovo viazaný. Incident z 21.6.2014 popísala vo vyjadrení diametrálne odlišne ako otec v návrhu a v odvolaní, a uviedla, že stretnutie otca s maloletým sa realizovalo po dohode s ním a na základe konzultácie s psychologičkou prebiehalo cez zamknutú bránu a napriek dohode, keď sa na moment vzdialila, otec chytil syna a nasilu ho vytiahol cez bránu von, ktorá je vysoká a zakončená hrotmi, na čo začal maloletý plakať a domáhal sa matky, čo počuli aj susedia, ktorí následne vybehli von. Otec sa s maloletým zatvoril v aute, prikryl ho dekou, čo ho veľmi vystrašilo a ona sa bála, že dieťaťu ublíži. Otec sa s maloletým I. pokúšal odísť autom napriek jej a synovmu nesúhlasu, čo sa mu nepodarilo a ona bola nútená privolať políciu. Konštatovala, že maloletý utrpel nielen psychický šok ale aj fyzické zranenie a až po príchode policajtov otec s maloletým vyšiel z auta, maloletý plakal a udieral otca rukami a dožadoval sa jej prítomnosti. Od uvedeného incidentu je maloletý mŕtvy, otca nespomína, prípadne o ňom hovorí iba negatívne, zakaždým keď počuje prichádzať auto uteká od brány, pretože sa bojí, aby ho otec nezobral. V dôsledku takéhoto chovania sa maloletého musela vyhľadať odbornú psychologickú pomoc, pretože nechce, aby správanie otca zanechalo na maloletom I. doživotné stopy. Uviedla, že otec dieťaťa s ňou nedokáže normálne komunikovať a na splnenie účelu ublížiť jej využíva maloletého. V závere vyjadrenia uviedla, že otec sa voči synovi dopúšťa protiprávneho konania a aj keď je jeho otcom, nemôže maloletému spôsobovať fyzické a psychické utrpenie a ohrozovať jeho zdravie a tiež ho násilím odlúčiť od nej, na ktorú je viazaný. Konštatovala, že odkedy opustila spoločnú domácnosť s maloletým, otec sa s ním stretol dvakrát, pričom prvé stretnutie prebiehalo relatívne v poriadku a na druhom došlo k vyššie popísanému incidentu, čím mohol vážne ublížiť maloletému. Vyjadrila názor, že maloletý je na ňu citovo viazaný a nechce si ani predstaviť, aké následky na psychiku maloletého by malo násilné odlúčenie od nej.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Podľa §-u 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa §-u 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa §-u 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Predbežné opatrenie predstavuje jeden zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariadovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky okolnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platnú právnu úpravu (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúce okamžitý zásah súdu. Ak by v konaní o nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel toho procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi, a že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa §-u 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. §-u 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k odlišnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa pokiaľ ide o rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a zverenie maloletého I. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to v záujme nevyhnutnosti zachovania kontinuity výchovného prostredia maloletého, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že až do odchodu matky zo spoločnej domácnosti s maloletým, zabezpečovali starostlivosť o maloletého spontánne obidvaja rodičia spoločne a bez rozhodnutia súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že nikoho nemožno nútiť, aby zotrval vo vzťahu, ktorý považuje za neperspektívny. Skutočnosť, že matka opustila s maloletým spoločnú domácnosť, v dôsledku nezhôd s otcom maloletého, nemôže mať vplyv na výkon rodičovských práv a povinností k maloletému, pretože Zákon o rodine (§ 28) a taktiež Dohovor o právach dieťaťa (článok 18 ods. 1 O.s.p.) vychádzajú zo zásady, že rodičovské práva a povinnosti majú v rovnakom rozsahu obidvaja rodičia, a teda aj právo zabezpečovať starostlivosť o zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Z podaní obidvoch rodičov vyplýva, že ich vzťahy sú narušené, vzájomne spolu nekomunikujú, odlišne hodnotia rovnaké situácie, ale predovšetkým nie sú schopní dohodnúť sa na výkone rodičovských práv a povinností k maloletému. Otec požaduje, aby mu bolo umožnené zabezpečovať starostlivosť o maloletého I. bez prítomnosti matky, ale z jej postoja je zrejmé, že mu nemieni vyhovieť, lebo aj z jej vyjadrení je zrejmé, že otec sa s maloletým môže stretávať v

mieste jej terajšieho bydliska za jej prítomnosti. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že matka určuje otcovi podmienky dokonca aj pokiaľ ide o miesto jeho styku s maloletým I., čo je v rozpore s právom otca na rovnocenné zabezpečovanie starostlivosti o maloletého, aké má ona. Konanie a vyjadrenia matky navyše indikujú možnosť ovplyvňovania maloletého proti otcovi. Samotný nesúhlas maloletého I. vo veku štyroch rokov so stykom s otcom, s ktorým mal v čase spolužitia bezproblémový styk, nebál sa ho, nemôže byť dôvodom pre obmedzenie rodičovských práv, a to práve s prihliadnutím na ovplyvňovanie dieťaťa matkou, ktoré vzhľadom na svoj vek (štyroch rokov) ešte nie je dostatočne zrele pre vyhodnotenie skutočností týkajúcich sa problémov medzi rodičmi. Podľa názoru odvolacieho súdu dlhodobá absencia otca pri výchove maloletého I. je vzhľadom na vek maloletého schopná spôsobiť, že dôjde k tak silnému respektíve absolútnemu odcudzeniu maloletého od otca v čase, kým konajúci súd rozhodne v merite veci, že takýto následok, ktorý nie je v záujme maloletého dieťaťa, bude ťažko odstrániteľný. Uvedené je preto nutné považovať za osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v možnosti narušenia vzťahu otec - syn v prípade, ak otec dlhodobo nebude participovať na jeho výchove. Výchovný model striedavej starostlivosti je podľa názoru odvolacieho súdu za súčasného stavu vhodný za účelom udržania a rozvíjania citového vzťahu maloletého s otcom za situácie, že sa rodičia rozišli, pretože je potrebné zohľadniť právo obidvoch rodičov zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa. Pretože v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti vylučujúce otca zo starostlivosti o maloletého, odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie podľa §-u 220 O.s.p. s použitím §-153 ods. 2 v spojení s §-om 167 ods. 2 O.s.p. (v konaniach, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, súd nie je viazaný návrhmi účastníkov), a zveril maloletého I. predbežne do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Odvolací súd poznamenáva, že otec za súčasnej situácie nemôže byť pri realizácii svojich rodičovských práv obmedzený tým, že nežije s matkou a maloletým v spoločnej domácnosti. Odvolací súd je toho presvedčenia, že zvereniu maloletého do striedavej osobnej starostlivosti nebráni ani jeho nízky vek, denný režim ani domnienka narušenia jeho stabilného výchovného prostredia, pretože zo súdnej a psychologickkej praxe vyplýva, že prekážka nízkeho veku maloletých detí zaniká v dobe, keď začnú navštevovať predškolské zariadenie, čím sa tým viac osamostatnia, odpútajú od matky, s ktorou boli úzko späté (nález Ústavného súdu Českej republiky z 23.2.2010 sp. zn. III. ÚS1206/2009), navyše maloletý je na sústavnú starostlivosť otca z minulosti zvyknutý, ako aj na prostredie v ktorom otec žije, pretože v tomto prostredí žil od svojho narodenia do odchodu s matkou. Na záver odvolací súd konštatuje, že ide len o predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania a zásadne sa ním neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Všetky skutočnosti uvádzané otcom v návrhu a odvolaní ako aj matkou vo vyjadrení k odvolaniu sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, avšak presahujú rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia a týmto sa bude nepochybne zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov voči maloletému I..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.